24 Μαρτίου 2014

Ησυχασμός ή υποχωρητικότητα;

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

Η αυριανή ημέρα διαπραγματεύεται την ιερότητα του ανθρωπίνου σώματος. Πρώτον, με την μνήμη του αγίου Γρηγορίου προβάλλεται το μεθεκτόν του Θεού από τον άνθρωπο. Δευτερον με την περικοπή του παραλυτικού τονίζεται πώς η πνευματική ασθένεια της αμαρτίας έχει άμεσο αντίκτυπο και στο σώμα και τις ασθένειες του . Η νηστεία είναι οδηγός και μέσον στην διαφύλαξη της ιερότητας του ναού του αγίου Πνεύματος , που λέγεται σώμα. Ο άνθρωπος χαριτώνεται και σώζεται ψυχοσωματικά και όχι σε ένα αφηρημένο διανοητικό ή πνευματικό επίπεδο.

Πολλοί κατηγορούν τον ορθόδοξο ησυχασμό, ως ξένο με τον κοσμικό πόνο και προβληματισμό. Λένε τους ησυχαστές ακοινώνητους και αδιάφορους για την πολιτικοκοινωνική ζωή. Ενώ κάποιος πού πρεσβεύει ησυχασμό θεωρεί αυτονόητο πώς δεν πρέπει να ασχολείται με την κοινωνική και οικονομική κρίση και να σιγά στα πολιτικά.

Το θεωρώ υπεραπλούστευση του ησυχαστικού ήθους και πονηρή πρόφαση για αλαλία.

Αν ο ησυχασμός πρεσβεύει πώς η ύλη μετέχει στην χάρη του Θεού, και άρα στην ιερότητα της ας αναρωτηθούμε ΠΟΣΟ ΑΣΧΕΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΗΣΥΧΑΣΜΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΣΤΟΝ ΑΡΤΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ..ΕΙΝΑΙ; Ή ΜΗΠΩΣ Ο ΗΣΥΧΑΣΤΗΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΑΤ ΕΞΟΧΗΝ ΦΥΛΑΚΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ;ΑΝ ΔΕΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΕΙΣ ΤΟ ΑΓΓΕΙΟ, ΤΟΝ ΒΩΜΟ, ΤΟΝ ΝΑΟ ΤΟΝ ΥΛΙΚΟ, ΠΟΥ ΘΑ ΚΑΤΕΛΘΕΙ Η ΑΧΡΑΝΤΗ ΧΑΡΗ;

Στον συντετριμμένο άνθρωπο του πόνου και του φθόνου; Της εξαθλίωσης και της απελπισίας; Πού είναι έρμαιο των πειρασμών και της δοκιμασίας; Πού αμαρτάνει επειδή στερείται ή μάλλον επειδή δεν επέλεξε την εκούσια στέρηση; Πού τον εξουθενώνουν και τον εξαθλιώνουν σωματικά και ηθικά οι εκλεκτοί των θεών του κόσμου; Ο φτωχός δεν θέλει να ακούσει για Θεό, όταν στερείται τον υλικό άρτο. Εμείς έχουμε εξιδανικεύσει την πενία ως υπέρτατο αγαθό. Δεν είμαστε κυνικοί όμως, αλλά χριστιανοί. Δεν μιλάω για νηστεία, εγκράτεια, εκούσια φτώχεια, ταπείνωση, αλλά για εξύψωση της αθλιότητας και της μιζέριας. Ο φτωχός άνθρωπος όλη την ημέρα αμαρτάνει ακούσια και εκούσια:φθονεί, μισεί, καταριέται τον δυνάστη του, απομακρύνεται από την ελπίδα και την πίστη ύπαρξης του Θεού και εξαθλιώνεται πέφτοντας σε υποκατάστατα και ζωή φτηνών ηδονών και ψεύτικων παραδείσων. Και επιπλέον ακούει και από εκπροσώπους της θρησκείας, πώς οφείλει να υπακούει στην τάξη του κόσμου, πού είναι θεόσδοτη και ορισμένη από τον φιλοφεουδάρχη Θεό. Δηλαδή όλη η παπική προπαγάνδα αναπτύσσεται και στον ορθόδοξο κόσμο ως υψηλή και μάλιστα ησυχαστική θεολογία!

Η ενασχόληση διαρκώς μετα πνευματικά και τα ...νεφελώματα του ουρανού είναι ο αντιησυχασμός.Γιατί η αδιαφορία ομολογεί έναν θεό ξένο και απόμακρο και έναν άνθρωπο υποδουλωμένο και άξιο της μοίρας του.Και όσοι διακονούν τον θεό ή τους θεούς του κόσμου είναι οι απόγονοι του Καλαβρού.

Οχι άλλο κάρβουνο. Όχι άλλο ψέμα!

Πηγή: iereasanatolikisekklisias.blogspot.gr